

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر
فصلنامه‌ی کاربرد شیمی در محیط زیست

سال هفتم، شماره‌ی ۲۶
بهار ۱۳۹۵، صفحات ۳۰-۲۵

بهینه‌سازی فرآیند انجماد در نانو کامپوزیت مواد تغییر فاز دهنده TiO_2

علیرضا حقیقی

گروه مهندسی شیمی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران
a.haghighi.04321@gmail.com

عزیز باباپور

گروه مهندسی شیمی، واحد اردبیل، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران
Babapoor2006@yahoo.com

زهرا جوانشیر

گروه شیمی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران
z_chem2005@yahoo.com

چکیده

با توجه به آلودگی‌های زیست محیطی و همچنین تجدیدنپذیر بودن سوخت‌های فسیلی، نیاز به استفاده از روش‌های نوین برای تهیه سوخت‌های پاک و تجدیدنپذیر مثل انرژی خورشیدی، آب، باد، انرژی هسته‌ای و حتی انرژی حرارتی بیش‌تر احساس می‌شود. یکی از انرژی‌های قابل تجدید، انرژی حرارتی است. یکی از مهم‌ترین روش‌های ذخیره‌سازی، انرژی حرارتی یا همان مواد تغییر فاز دهنده است که در حین تغییر فاز، انرژی حرارتی را ذخیره نموده و در موارد لزوم آزاد می‌کنند. مواد تغییر فاز دهنده با همه مزایایی که دارند یکسری مشکلاتی از جمله نشتی و پایین بودن رسانایی حرارتی دارند. این مشکل می‌تواند با به کارگیری مواد نانو کامپوزیت بهبود پیدا کند. در این مقاله از پارافین به عنوان مواد تغییر فاز دهنده و از نانو ذره TiO_2 به عنوان بهبود دهنده خواص حرارتی در فرآیند انجماد استفاده شده است. به منظور بررسی خواص و رفتار حرارتی نانو کامپوزیت از قبیل دماهای تغییر فاز، گرمای نهان انجماد و همچنین مورفولوژی نانو کامپوزیت‌ها، به ترتیب تست-های DSC، SEM، FT-IR بر روی نمونه‌ها انجام گرفت. نتایج نشان داد که با در نظر گرفتن همه شرایط، نانو کامپوزیت TiO_2 در سه درصد وزنی نمونه بهینه می‌باشد. این نتایج می‌تواند در طراحی سیستم‌های مختلف مدیریت حرارتی مورد استفاده بسیار زیادی قرار بگیرد.

کلید واژه: نانو کامپوزیت، مواد تغییر فاز دهنده، نانو ذره، بهینه‌سازی انرژی، گرمای نهان انجماد.

مقدمه

- انرژی

مهم‌ترین آثار گرمایش زمین عبارتند از آب شدن صخره‌های یخی، تغییر چرخه آب در کره زمین و طوفان‌های شدید که زندگی تمام موجودات زنده اعم از گیاهان، جانوران و انسان‌ها را در مخاطره قرار داده است. برای جلوگیری از مشکلات مذکور، تصمیم بر کاهش میزان گازهای گلخانه‌ای گرفته شده است. از طرفی با توجه به آلودگی‌های زیست محیطی و هم‌چنین تجدیدنپذیر بودن سوخت‌های فسیلی نیاز به استفاده از روش‌های نوین برای تهیه سوخت‌های پاک و تجدیدنپذیر مثل انرژی خورشیدی، آب، باد، انرژی هسته‌ای و حتی انرژی حرارتی بیش‌تر احساس می‌شود. یکی از انرژی‌های قابل تجدید، انرژی حرارتی است [۱].

- مواد تغییر فاز دهنده

یکی از مهم‌ترین روش‌های ذخیره‌سازی انرژی حرارتی، (PCMs) یا همان مواد تغییر فاز دهنده است، موادی که در مواقع لزوم، تغییر فاز می‌دهند. انرژی را در شکل‌های مختلف در خود ذخیره کرده و در مواقع لزوم آزاد می‌کنند. این مواد با اثراتی مانند افزایش ضریب انتقال حرارت، افزایش ظرفیت گرمایی، پایداری حرارتی و شیمیایی موجب ذخیره‌سازی انرژی حرارتی می‌شوند. فناوری نانو در این بین با قابلیت جذب، ذخیره و آزادسازی بالای انرژی حرارتی، از روش‌های نوین این فناوری است [۲]. در حال حاضر یکی از چالش‌های کارشناسان، ذخیره انرژی در شکل‌های مناسب است. این امر منجر به ذخیره انرژی مازاد و اقتصادی‌تر شدن سیستم از طریق کاهش اتلاف انرژی و هزینه سرمایه می‌شود [۳].

امروزه فناوری نانو به‌عنوان یکی از فناوری‌های پیش‌تاز در عرصه جهانی ظهور کرده و ذخیره‌سازی انرژی با استفاده از این فناوری و با بکارگیری مواد تغییر فاز دهنده مورد

تحقیق و پژوهش فراوان قرار گرفته است. مواد تغییر فاز دهنده در منسوجات، ساختمان‌ها، صنایع دفاعی و... به کار گرفته شده و مصرف انرژی را کاهش می‌دهند [۴].

خصوصیات مواد تغییر فاز دهنده (PCM)

در اوایل دهه ۱۹۸۰ در برنامه تحقیقاتی ناسا، فناوری جا دادن میکروکپسول‌های مواد تغییر فاز دهنده درون الیاف و منسوجات برای تنظیم دمایی با هدف استفاده از این منسوجات در لباس‌های فضانوردان برای محافظت در برابر تغییرات ناگهانی دمایی در فضا بود، ولی امروزه این تحقیقات گسترش یافته و برای بسیاری از منسوجات مورد بررسی قرار می‌گیرد. مواد تغییر فاز دهنده طی فرآیند ذوب انرژی حرارتی را ذخیره نموده و طی فرآیند انجماد این انرژی حرارتی را آزاد می‌کنند. استفاده از مواد تغییر فاز دهنده در صنعت نساجی باعث بهبود خواص گرمایی و سرمای آن‌ها می‌شود. این مواد برای ذخیره‌سازی انرژی حرارتی باید دارای خواص حرارتی، خواص فیزیکی، خواص سینتیکی، خواص شیمیایی و اقتصادی مناسب و بهینه‌ای باشند [۴-۵].

مواد تغییر فاز دهنده استفاده شده در طراحی سیستم‌های ذخیره حرارتی، باید دارای خصوصیات زیر باشند:

الف. خواص حرارتی: دمای تغییر فاز مناسب، گرمای نهان تغییر فاز بالا، انتقال حرارت خوب

ب. خواص فیزیکی: تعادل فاز مطلوب، چگالی بالا، تغییر

حجم کم، فشار بخار پایین، تغییر فاز تجدیدنپذیر

ج. خواص سینتیکی: عدم فوق تبرید، نرخ تبلور کافی

د. خواص شیمیایی: پایداری شیمیایی بلند مدت، سازگاری با

مواد ساختاری سیستم، عدم سمیت، عدم خطر احتراق

ه. خواص اقتصادی: در دسترس بودن، قیمت مناسب، قابل

بازیافت

- پارافین‌ها

یکی از مهم‌ترین گروه‌های مواد تغییرفازدهنده‌ی آلی، پارافین است. پارافین‌ها، هیدروکربن‌های خطی آب‌گریز محصول پالایش نفت خام بوده که فرمول آن‌ها C_nH_{2n+2} می‌باشد. نقطه‌ی ذوب و گرمای نهان ذوب آن‌ها با افزایش طول زنجیر، افزایش می‌یابد.

این مواد از لحاظ شیمیایی بی‌اثر می‌باشند، در زیر دمای ۵۰۰ درجه سانتی‌گراد پایدار هستند، تغییر حجم کمی هنگام ذوب دارند و در حالت مایع فشار بخار آن‌ها پایین است. به دلیل وجود این خواص، سیستم‌های دارای پارافین چرخه‌ی انجماد و ذوب بسیار طولانی دارند. این محصولات غیرسمی، قابل اطمینان، ارزان و غیرخورنده می‌باشند و دارای خاصیت هسته‌گذاری خود به خودی هستند. ذوب و انجماد هیدروکربن‌های دارای ۱۳ تا ۱۸ کربن، در محدوده‌ی ۵/۵ تا ۶۱/۴ درجه‌ی سانتی‌گراد است.

با انتخاب تعداد اتم کربن، تغییر فاز می‌تواند در محدوده‌ی دمایی مطلوبی صورت پذیرد. پارافین‌ها به عنوان مواد ذخیره-ساز گرمای نهان، به خاطر در دسترس بودن در محدوده‌های دمایی زیاد، استفاده می‌شوند [۶-۷].

با در نظر گرفتن هزینه‌ها، فقط پارافین‌های درجه فنی می‌توانند به عنوان ماده‌ی تغییر فازدهنده در سیستم‌های ذخیره‌ی گرمای نهان استفاده شوند. هیدروکربن‌های زنجیره خطی یکی از مهم‌ترین نوع ماده‌ی تغییرفازدهنده در زمینه‌ی ذخیره و بازیابی انرژی گرمایی و منسوجات تنظیم‌کننده‌ی دما می‌باشند [۸]. با وجود برخی مشخصه‌های مطلوب مثل ذوب متجانس و خاصیت هسته‌زایی خوب، پارافین‌ها برخی از خواص نامطلوب را نشان می‌دهند. مانند: هدایت حرارتی کم، ناسازگاری با ظرف‌های پلاستیکی، تا حدی قابلیت اشتعال [۷-۹].

مواد و روش‌ها

پارافین مایع و جامد از مرک آلمان و نانوذره TiO_2 از شرکت مرک آلمان خریداری شد. تمامی مواد بدون هیچ گونه خالص‌سازی مورد استفاده قرار گرفتند.

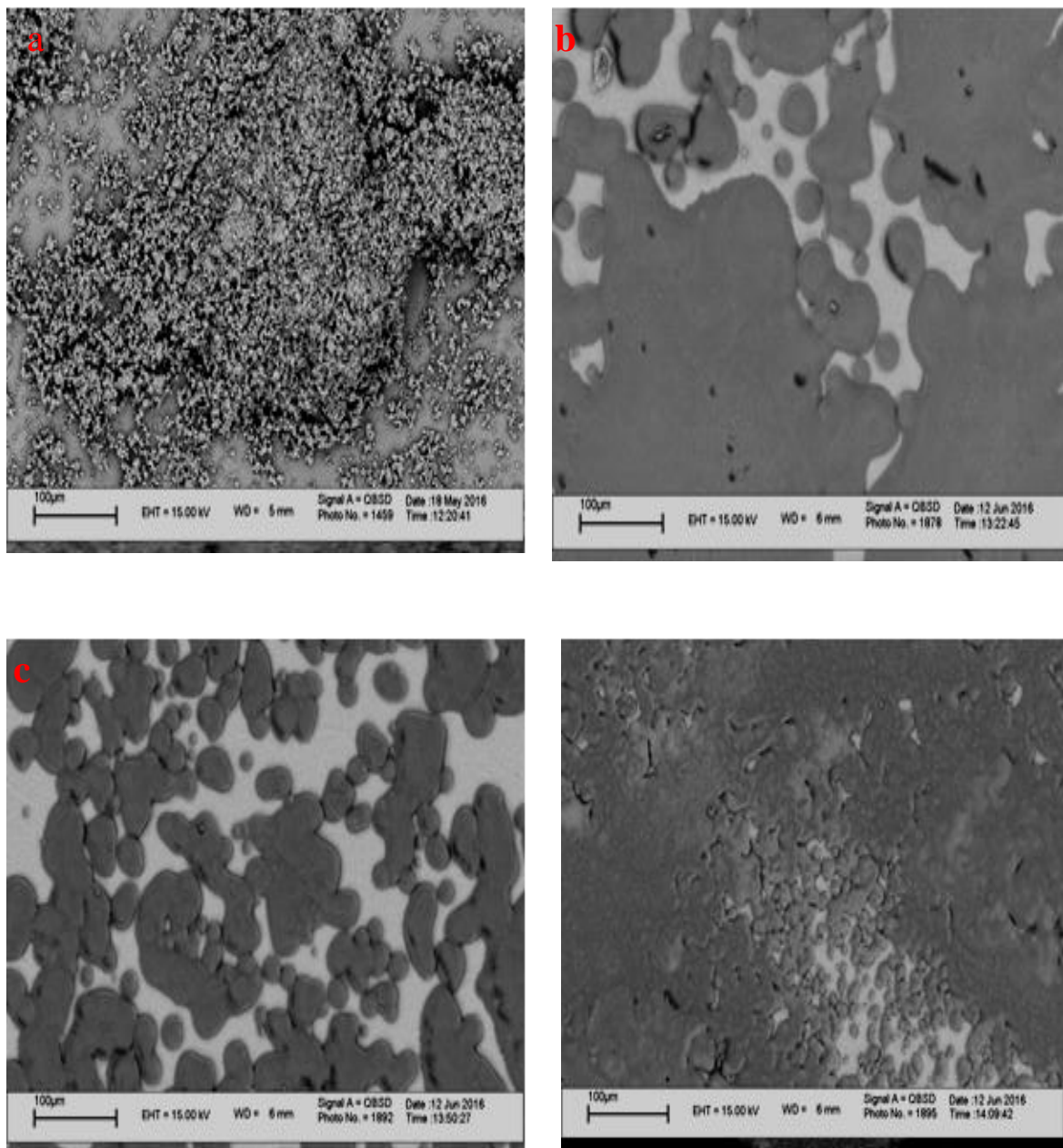
- سنتز نانو کامپوزیت‌ها

برای تهیه نانو کامپوزیت ۱٪ وزنی، ۱۰ گرم از پارافین مبنا را برداشته می‌شود و همراه ۰/۵ گرم سدیم سولفات مخلوط کرده و ۰/۱۰۶۱ گرم از نانوذره مورد نظر برای تهیه نانو کامپوزیت با هم مخلوط کرده و به مدت ۳-۴ ساعت روی هیتر در دمایی که پارافین بخار نشود توسط مگنت به هم زده و نانو کامپوزیت ۱٪ وزنی تهیه می‌شود. سایر درصد‌های وزنی نانو کامپوزیت‌ها نیز به روش مشابه سنتز می‌شود.

یافته‌ها و بحث

- مورفولوژی سطح

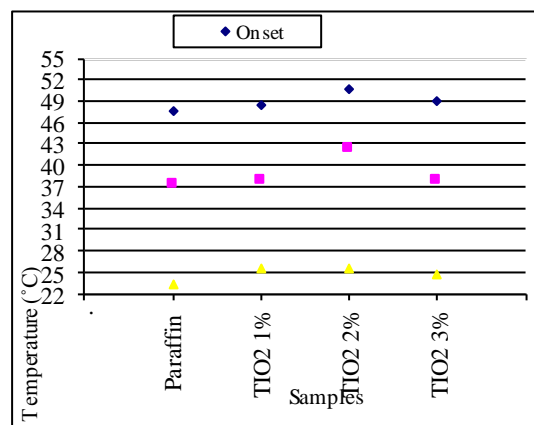
جهت بررسی مورفولوژی نانوذرات و نانو کامپوزیت‌ها از تست SEM استفاده شد. شکل (۱)، تصاویر SEM برخی از نمونه‌ها را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که نانوذرات به صورت یکنواخت در داخل پارافین توزیع شده‌اند.

شکل ۱: تصاویر SEM (a) نانوذره خالص TiO₂ (b) نانو کامپوزیت ۱٪ وزنی TiO₂ (c) نانو کامپوزیت ۲٪ وزنی TiO₂ (d) نانو کامپوزیت ۳٪ وزنی TiO₂

آنالیز حرارتی

جهت آنالیز حرارتی نمونه‌ها، از تست DSC استفاده شد. این دستگاه اطلاعات مختلفی راجع به دماهای تغییر فاز و آنتالپی می‌دهد. شکل (۲) نتایج آنالیز حرارتی را نشان می‌دهد.

شکل ۲: دماهای تغییر فاز پارافین و نانوکامپوزیت‌های TiO₂ در فرآیند انجماد

طبق این شکل، مشاهده می‌شود نانوکامپوزیت ۲٪ TiO₂ به ترتیب، بیش‌ترین دمای onset را با دمای (۵۰/۸°C) نسبت به نانوکامپوزیت ۳٪ TiO₂ با دمای (۴۹°C) و نانوکامپوزیت ۱٪ TiO₂ با دمای (۴۸/۵°C) دارد. هم‌چنین نانوکامپوزیت ۱٪ TiO₂ بیش‌ترین دمای offset را با دمای (۲۵/۴°C) و نانوکامپوزیت ۲٪ TiO₂ با دمای (۲۵/۴°C) نسبت به نانوکامپوزیت ۳٪ TiO₂ با دمای (۲۴/۸°C) دارند. از طرفی نانوکامپوزیت ۲٪ TiO₂ به ترتیب، بیش‌ترین دمای peak را با دمای (۴۲/۲°C) نسبت به نانوکامپوزیت ۱٪ TiO₂ با دمای (۳۷/۹°C) و نانوکامپوزیت ۳٪ TiO₂ با دمای (۳۷/۹°C) دارد.

آنالیز FT-IR^۱

در جهت تایید تشکیل کامپوزیت TiO₂، نانو ذرات TiO₂ و پارافین با استفاده از تکنیک FT-IR مورد بررسی قرار گرفتند. شکل (۳) طیف‌های FT-IR این مواد را به صورت مقایسه‌ای نشان می‌دهد. طیف‌های مربوط به پارافین دارای پیک‌های ۲۸۴۵cm⁻¹ و ۲۹۱۵cm⁻¹ مربوط به ارتعاش کششی C-H، پیک‌های ۱۳۷۵cm⁻¹ و ۱۴۵۵cm⁻¹ مربوط به ارتعاش خمشی CH₂ می‌باشند [۱۰]. در نانو ذرات TiO₂ پیک موجود در ۷۲۵cm⁻¹ مربوط را به ارتعاش کششی پیوندهای TiO₂ نسبت داد [۱۱].

پیک‌های ۲۸۵۱/۷۵cm⁻¹ و ۲۹۲۲/۲۶cm⁻¹ در نانو کامپوزیت ۱٪ TiO₂ مربوط به پارافین و پیک ۷۲/۶۱cm⁻¹ مربوط به ارتعاشات کششی Ti-O می‌باشد. پیک‌های ۲۸۵۲/۱۱cm⁻¹ و ۲۹۲۲/۵۱cm⁻¹ در نانو کامپوزیت ۲٪ TiO₂ مربوط به پارافین و پیک ۷۲۴/۱۰cm⁻¹ مربوط به ارتعاشات کششی Ti-O می‌باشد.

پیک‌های ۲۸۵۰/۷۱cm⁻¹ و ۲۹۲۰/۷۱cm⁻¹ در نانو کامپوزیت ۳٪ TiO₂ مربوط به پارافین و پیک ۷۲۳/۷۱cm⁻¹ مربوط به ارتعاشات کششی Ti-O می‌باشد. از آن‌جا که طیف‌های حاصل از کامپوزیت به طیف‌های پارافین و نانوذره TiO₂ شباهت دارد، این نشان دهنده تشکیل کامپوزیت می‌باشد.

[3] Sharma, A., Tyagi, V.V., Chen, C.R., Buddhi, D., 2009, Review on thermal energy storage with phase change materials and applications, Renewable and Sustainable Energy Reviews, 13, 200, 318-345.

[۴] سیف پور، م؛ نوری، م؛ مختاری، ج؛ ۱۳۹۰، مواد تغییر فاز دهنده و کاربرد آن‌ها در منسوجات؛ گروه مهندسی نساجی، دانشکده فنی، دانشگاه گیلان، ایران.

[5] Velraj, R., et al., 1999, Heat transfer enhancement in a latent heat storage system, s.l. : Solar Energy, 171.

[۶] سیف پور، م؛ نوری، م؛ مختاری، ج؛ ۱۳۹۰، مواد تغییر فاز دهنده و کاربرد آن‌ها در منسوجات، مجله علوم و فناوری نساجی، سال اول، شماره اول، صفحه ۱۱-۱۹.

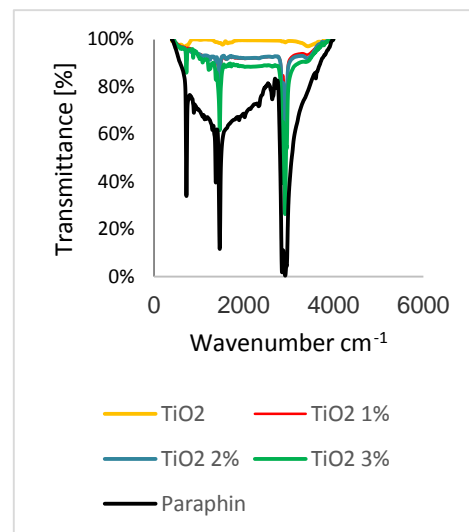
[7] Sharma, A., tyagi, C.R., Chen, D., Buddhi., 2009, Review on thermal energy storage with phase change materials and applications, Renewable and Sustainable Energy Reviews, 13, 318-345.

[8] Zhang, X., 2001, smart fibers, fabrics, and clothing, chapter3: Heat storage – and thermo-regulated textiles and clothing, edited by Tao, X., CRS press, Cambridge, England.

[۹] علی‌نژاد، ز؛ خاکزاد اسفهلان، ف؛ رضایی شیرین‌آبادی، م؛ قاسمی، م؛ مهدویان، ع؛ ۱۳۹۲، تهیه میکروکپسول‌های ملائین فرمالدهید حاوی هگزادکان به عنوان ماده تغییر فاز: اثر مقدار و نوع مواد سطح فعال، مجله تکنولوژی و علوم پلیمر، سال بیست و ششم شماره ۱، صفحه ۳۳-۴۴.

[10] Changda, N., Xuan, T., Shuying, W., Shuguang G, and Deqi., P., 2015, RSC Adv., 5, 92812-9281.

[11] Nakamoto, K., 1986, Infrared and Raman Spectra of Inorganic and Coordination Compounds; John Wiley & Sons: New York.

شکل ۳: نمودار FTIR نانوذره و کامپوزیت‌های TiO_2 و پارافین

نتیجه گیری

از ترکیب نانوذرات TiO_2 و پارافین به عنوان مواد تغییر فاز دهنده و سدیم سولفات به عنوان مواد نگهدارنده، فرم جدید و پایداری از نانو کامپوزیت مواد تغییر فاز دهنده ساخته شده است. به منظور بررسی خواص و رفتار حرارتی الیاف نانو کامپوزیت و همچنین ساختار مورفولوژی آن‌ها تست‌های DSC، SEM و FT-IR بر روی نمونه‌ها انجام گرفته است. بر اساس نمونه‌های تست SEM، مشاهده می‌شود نانو ذرات به خوبی در PCM توزیع و پخش شده‌اند و داده‌های DSC حاکی از آن است که نانو کامپوزیت‌های سنتز شده دارای محدوده دمایی بهینه هستند. نتایج FTIR نیز نشان داد که کامپوزیت‌ها با موفقیت سنتز شده‌اند. نتایج این پژوهش می‌تواند در مدیریت حرارتی سیستم‌های مختلف مورد استفاده فراوانی قرار گیرد.

منابع

[1] Heyden, H., 2008, Doctorate Thesis, Ludwig-Maximilians-Universität München.

[۲] شیخ جابری، ف؛ شریعتی نیاسر، م؛ ۱۳۹۰، استفاده از فناوری نانو در ذخیره‌سازی انرژی حرارتی، ماهنامه فناوری نانو، سال دهم، شماره ۴.